

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av polislagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås de ändringar i polislagen som föranleds av att Finland ansluter sig till Schengenavtalen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna samt med dem sammanhängande avtal.

Enligt Schengenkonventionen kan behöriga tjänstemän i vissa fall fortsätta förföljandet av en person som misstänks för brott på en annan stats territorium, om förföljandet påbörjats på det egna landets territorium. I de fall som anges i konventionen är det också möjligt att fortsätta observationen av en person som misstänks för brott på en annan stats territorium, om observationen påbörjats på det egna landets territorium.

Enligt förslaget skall i polislagen intas bestämmelser om befogenheter som en främ-

mande stats polismans har på Finlands territorium enligt bestämmelserna i Schengenkonventionen. Förslaget om befogenheter motsvarar bestämmelserna om gränsöverskridande förföljande i artikel 41 i Schengenkonventionen. Enligt förslaget skall i polislagen intas också bestämmelser om observation som fortsätter över gränsen och om förutsättningar för sådan observation enligt artikel 40 i Schengenkonventionen.

Samtidigt föreslås i polislagen några närmast tekniska förändringar som hänför sig till utfärdande av rättsnormer som är av lägre hierarki än lagar. Det föreslås också att lagen om ändring av polislagen av juli 1998, som har samma innehåll, upphävs som onödig. Lagen föreslås träda i kraft senast den 25 mars 2001, då Schengenavtalen börjar tillämpas i Finland.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

De ändringar som krävs av dokumenten om anslutning till Schengenavtalen gjordes i polislagen år 1998. Lagen om ändring av polislagen från 1998 anslöt sig till de av riksdagen tidigare godkända och av republikens president samma dag ratificerade dokumenten om anslutning till Schengenavtalen (RP 20/1998 rd; EU 62/1998 rd). Ändringarna motsvarade huvudsakligen kraven enligt Schengenkonventionen och avsikten var att de skulle införas genom förordning. Ändringarna har inte publicerats i författningssamlingen.

Schengenavtalen skall börja tillämpas från den 25 mars 2001. Lagen om ändring av

polislagen från 1998 kan dock inte längre träda i kraft som sådan, eftersom de bestämmelser som föreslogs bli ändrade har ändrats genom lagen om ändring av polislagen (21/2001) som trädde i kraft den 1 mars 2001. Med stöd av vad som anförts ovan är de hänvisningsbestämmelser som ingår i lagen om ändring av polislagen från 1998 inte längre aktuella.

I fråga om 22 a och 30 a § motsvarar de ändringar i polislagen som föreslås nu i sak lagen om ändring av polislagen av 10 juli 1998. I motiveringen har hänsyn tagits till de av riksdagen godkända ändringarna i regeringens proposition (RP 20/1998 rd) samt de verkningar som ikraftträdandet av Amsterdamfördraget den 1 maj 1999 medförde.

2. Detaljmotivering

22 a §. *Utländska polisens behörighet*. I den nya 22 a § polislagen tas in bestämmelser om gränsöverskridande förföljande i enlighet med artikel 41 i Schengenkonventionen. Om förföljande gäller vad som särskilt föreskrivs därom i Schengenkonventionen. Villkoren för förföljande skall uppfyllas enligt lagstiftningen i det land där en person ertappats på bar gärning eller inlett ett flyktförsök. Förföljande enligt Schengenkonventionen är möjligt endast över landsgräns. Paragrafen kommer inte att ge en främmande stats polisman behörighet i de fall där en situation enligt artikel 41 inletts på finskt territorium. Om var mans rätt att gripa bestäms särskilt i 1 kap. 1 § tvångsmedelslagen (450/1987).

Med en främmande stats polisman avses i denna paragraf en i artikel 40 och 41 i Schengenkonventionen avsedd polisman i en stat som tillämpar Schengenregelverket. Gränsöverskridande förföljande är möjligt endast över landgräns. I praktiken är det alltså fråga om svenska och norska polismän. Den föreslagna ordalydelsen motsvarar situationen efter ikraftträdandet av Amsterdamfördraget den 1 maj 1999. Genom Amsterdamfördraget blev Schengenavtalet, Schengenkonventionen och de gällande anslutningsavtalen samt de beslut och deklarationer som utfärdats med stöd av dessa en del av Europeiska unionens rätt. De anslutningsavtal som Island och Norge undertecknat år 1996 gäller inte längre, utan de har ersatts av ett samarbetsavtal som undertecknades i Köpenhamn den 17 september 1999. När en främmande stats polisman utför ett tjänsteuppdrag utanför Finlands gränser, bestäms hans befogenheter i enlighet med bestämmelser i internationella fördrag som binder Finland samt lagstiftningen i det land där han utför sitt uppdrag. Eftersom bestämmelserna i polislagen endast gäller på finskt territorium, är det inte möjligt att i polislagen ta in en bestämmelse om en finsk polisens befogenheter på en annan stats territorium.

Med polisman avses en person som är anställd hos polisen och har rätt att använda polisbefogenheter, medan termen polis avser polisen som myndighet. Inom Finland an-

vänds polisbefogenheter alltid i första hand av en finsk polisman. En främmande stats polisman kommer att ha befogenheter på finskt territorium endast i situationer som anges särskilt i denna lag. Vidare regleras verksamheten av bestämmelserna i de aktuella internationella fördragen.

I bestämmelsen jämföras en främmande stats polisman med en finsk polisman, vilket leder till att samma rättigheter och skyldigheter som enligt polislagen gäller en finsk polisman även gäller honom, men endast i fråga om de befogenheter som nämns särskilt. När en främmande stats polisman använder sig av polisbefogenheter är han bunden av de allmänna bestämmelserna om polisen och polismän i 1 kap. polislagen.

Om polisbefogenheter enligt polislagen ges åt en främmande stats tjänsteman, måste entydiga och klara bestämmelser utfärdas om befogenheterna och de tjänstemän som har rätt att använda dem. Eftersom det inte är möjligt att i polislagen på förhand räkna upp alla de eventuella internationella fördrag som kommer att ge en främmande stats tjänsteman rätt att använda polisbefogenheter, skall bestämmelser om detta tas in i fördraget i fråga eller i annan lagstiftning som följer av fördraget.

1 mom. Genom bestämmelsen ges en främmande stats polisman befogenhet att gripa den flyende på finskt territorium, när det är fråga om förföljande som påbörjats på en annan stats territorium. En främmande stats polisman har enligt bestämmelsen rätt att utföra den säkerhetsvisitation som avses i 22 § 1 mom. polislagen och i enlighet med 22 § 5 mom. polislagen i samband med säkerhetsvisitation omhändertar föremål som den gripne innehar. Likaså har han rätt att i enlighet med 21 § 1 mom. polislagen befalla om att ett fordon skall stannas, eftersom detta är en naturlig förutsättning för att den som flyr med ett fordon skall kunna gripas. I polislagen finns inga närmare bestämmelser om hur fordonet skall stannas, men enligt regeringens proposition (RP 57/1994 rd) är alla sådana tydliga befallningar att stanna förpliktande som en polisman ger muntligen, med handtecken eller något annat tecken och vilkas syfte samt vem de avser framgår entydigt. Stopptecknet skall dessutom i detta fall vara

så klart att eventuella språkskillnader inte påverkar förståelsen.

2 *mom.* Med bestämmelsen begränsas en främmande stats polismanbefogenhet att använda maktmedel.

Med motstånd avses här en persons fysiska, aktiva eller passiva beteende i syfte att förhindra en polisman lagliga handling. Det kan gälla en situation där en polisman använder polisbefogenheter eller ett tjänsteuppdrag, vars utförande inte kräver befogenheter som avviker från normala medborgerliga rättigheter. Grunden för maktmedel är vid motstånd uttryckligen att den gripne försöker förhindra polisens verksamhet. Om förutsättningarna för att använda maktmedel och om användningen av maktmedel gäller dessutom vad som föreskrivs någon annanstans i polislagen eller strafflagen.

Bestämmelsen ger en främmande stats polisman rätt att använda maktmedel endast när det gäller att gripa en person som ertappats på bar gärning eller vid ett flykttförsök. Dessutom förutsätts att den som skall gripas genom att göra motstånd försöker undvika att bli gripen och hjälp från en finsk polisman inte kan fås utan dröjsmål. Detta kan bero på att förföljandet är brådskande eller på att de lokala myndigheterna har varit förhindrade att omedelbart uppta förföljandet. Avsikten är inte att ge en främmande stats polisman allmän rätt att gripa på Finlands territorium.

Bestämmelsen möjliggör även användning av handfångsel under transport av den gripne i enlighet med artikel 41.5 f i Schengenkonventionen.

Med stöd av 17 § 11 punkten skjutvapenlagen (180/2001) får en främmande stats polisman rätt att bära tjänstevapen i Finland. Avsikten är att genom förordning bestämma att denna ändring av skjutvapenlagen träder i kraft den 25 mars 2001. Användningen av skjutvapen är möjlig endast vid nödvärn enligt vad som därom bestäms särskilt i 3 kap. 6 § strafflagen (39/1889). Utlänningar har redan enligt gällande lagstiftning nödvärnsrätt i Finland. Enligt Schengenkonventionen har en främmande stats polisman rätt att använda sitt tjänstevapen endast vid nödvärn.

3 *mom.* En främmande stats polisman skall utan dröjsmål överlåta den gripne till häradets polisinsättning på den ort där han gripits.

En främmande stats polisman skall alltid anmäla förföljande på finskt territorium till häradets polisinsättning på den ort inom vars område förföljandet skett, även om förföljandet inte lyckats eller lett till gripande.

4 *mom.* En främmande stats polisman jämställs vid skador med en finsk polisman. Statens ersättningsansvar bestäms på samma grunder som enligt 47 § 2 *mom.* polislagen gäller en finsk polisman. Ersättning kan fås för materiella skador, men inte för men eller lidande. Ersättningen kan föränlidas av vilken laglig tvångsåtgärd som helst som en främmande stats polisman har vidtagit utgående från sina befogenheter. Ersättning kan enligt prövning betalas även när en främmande stats polisman förfarande har varit berättigat antingen med stöd av bestämmelserna om nödvärn eller nödtillstånd. I Schengenkonventionen ingår bestämmelser om skadeersättning i artikel 43.

30 a §. *Observation utförd av främmande stats polisman. 1 mom.* Den nya 30 a § polislagen kommer att möjliggöra en fortsatt observation på finskt territorium enligt artikel 40 i Schengenkonventionen. Med observation avses i detta sammanhang observation eller teknisk observation av en person i syfte att utreda ett brott. Teknisk observation är med hjälp av tekniska anordningar utförd avlyssning av en viss person och upptagning av ljud (teknisk avlyssning), iakttagande och avbildande av honom (optisk övervakning) samt spårning av hur ett fordon eller en vara förflyttar sig (teknisk spårning). Det är även möjligt att med hjälp av teknisk observation samla sådana uppgifter om en person som berör hans integritet.

Enligt Schengenkonventionen kan övervakning ske i syfte att utreda ett brott, när en person har gjort sig skyldig till en straffbar handling som eventuellt leder till att han utlämnas eller är delaktig i en sådan handling. Enligt artikel 40 i Schengenkonventionen är det möjligt att fortsätta övervakningen på en annan stats territorium när man på basis av en på förhand framställd begäran om rättsligt bistånd har fått tillstånd samt i brådskande fall även utan förhandstillstånd när den övervakade misstänks för brott som räknas upp särskilt i konventionen (artikel 40.7). I brådskande fall måste övervakningen upphöra

ra genast om myndigheterna i det land på vars territorium övervakningen sker kräver det eller senast inom fem timmar efter gränsöverskridandet, såvida tillstånd till fortsatta åtgärder inte har erhållits före det. Schengenkonventionen innehåller detaljerade bestämmelser om övervakning, t.ex. om vilka tjänstemän som har rätt att delta, om själva förfarandet och om skadeersättningsansvaret.

I bestämmelsen jämföras en främmande stats polisman med en finsk polisman, på samma sätt som i fråga om 22 a §, varvid de allmänna bestämmelserna i 1 kap. polislagen gäller också en främmande stats polisman. Med en främmande stats polisman avses en behörig tjänsteman i en stat som tillämpar Schengenregelverket, på samma sätt som i 22 a §. Enligt bestämmelsen kommer en främmande stats polisman att få samma rättigheter och skyldigheter vad gäller observation på basis av polislagen som en finsk polisman. Vidare omfattas verksamheten av de detaljerade bestämmelserna i de aktuella internationella fördragen. På finskt territorium utförs observation i första hand av en finsk polisman. Observation får endast undantagsvis utföras av en främmande stats polisman på finskt territorium, när en finsk polisman inte omedelbart kan ta över observationen på finskt territorium. Förfrågningar om och observation av en person som misstänks för ett brott som redan begåtts har enligt gällande rättspraxis av tradition betraktats som ett tillåtet förundersökningsmedel. Förutsättningarna för att inleda övervakning måste däremot uppfyllas enligt lagstiftningen i det land inom vars territorium operationen påbörjas. Bestämmelsen möjliggör endast att övervakningen fortsätter på finskt territorium och därför kan en främmande stats polisman inte självständigt påbörja ny övervakning på finskt territorium. En främmande stats polisman måste i alla situationer iakttä finländsk lagstiftning på finskt territorium. Om övervakning som påbörjats i en annan stat inte är en befogenhet som enligt finsk lagstiftning ankommer på polisen, får verksamheten inte fortsätta på finskt territorium.

På sätt som beskrivits ovan möjliggör bestämmelsen både fortsatt observation och fortsatt teknisk observation på finskt territorium. Fortsatt teknisk observation är dock

möjlig endast i sådana situationer då t.ex. den tekniska anordningen redan har installerats i ett föremål eller ett fordon som är föremål för verksamheten. En främmande stats polisman får inte självständigt påbörja ny teknisk observation på finskt territorium, t.ex. installera tekniska anordningar eller börja använda sådana.

2 mom. En främmande stats polisman måste i alla situationer iakttä finländsk lagstiftning på finskt territorium. Om teknisk observation som påbörjats i en annan stat inte är en befogenhet som enligt finsk lagstiftning ankommer på polisen eller om de detaljerade villkoren för teknisk observation inte uppfylls, får operationen inte fortsätta på finskt territorium.

En främmande stats polisman har inte rätt att använda maktmedel på finskt territorium när han utför ett övervakningsuppdrag. Han har dock på sätt som angetts i motiveringen till 22 a § rätt att bära tjänstevapen i Finland. Användning av skjutvapen är möjlig endast vid nödvärn i enlighet med bestämmelserna i 3 kap. 6 § strafflagen. Enligt gällande lagstiftning har en utlänning nödvärnsrätt i Finland. Enligt Schengenkonventionen har en främmande stats polisman rätt att använda tjänstevapen endast i nödvärn.

Observation och teknisk observation som utförts av en främmande stats polisman skall rapporteras till häradets polisinspektion på den ort inom vars område verksamheten i huvudsak har skett.

52 §. Begränsningar i rätten att färdas och vistas inom ett område. Enligt 52 § i gällande polislag kan inrikesministeriet under vissa förutsättningar som bestämmelse ge ett polisförordnande. Ett sådant beslut av inrikesministeriet skall publiceras i författningssamlingen. I bestämmelsen föreskrivs alltså om givande av polisförordnande samt om inrikesministeriets beslut. För att enhetliga och klargöra terminologin föreslås det att paragrafens rubrik och ordalydelse ändras så att bestämmelser om begränsningar i rätten att färdas och vistas inom ett område skall ingå inrikesministeriets förordning. De begränsningar i rätten att färdas och vistas som avses i paragrafen är rättsnormer vilka enligt 80 § grundlagen kan utfärdas genom bemyndigande i lag bl.a. genom förordning av inri-

kesministeriet.

Paragrafens andra moment skall enligt förslaget upphävas som onödig. Enligt lagen om Finlands författningssamling (188/2000) skall förordningar utfärdade av ministerierna, med undantag av förordningar som har liten allmän betydelse, publiceras i författningssamlingen. Inrikesministeriets förordning om begränsningar i rätten att färdas och vistas inom ett område skall inte anses ha liten allmän betydelse, varför den skall publiceras i författningssamlingen.

54 §. *Närmare bestämmelser.* Enligt 54 § 2 mom. 1 punkten i gällande polislagen utfärdas bestämmelser om polisens tjänsteuniform genom förordning av statsrådet. Eftersom det inte är ändamålsenligt att genom förordning av statsrådet föreskriva om alla omständigheter som hänför sig till tjänsteuniform, föreslås det att 2 och 3 mom. preciseras så att bestämmelser om en polismans skyldighet att bära tjänsteuniform och om användning av tjänsteuniform utfärdas genom förordning av statsrådet och bestämmelser om tjänsteuniformens modell och om de märken som används utfärdas genom förordning av inrikesministeriet. En förordning angående polisens tjänsteuniform modell och märken som används i samband med denna är teknisk till sin art, varför det är ändamålsenligt att föreskriva om dessa frågor genom förordning av inrikesministeriet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. för säkerhets skull ändras i sin helhet, även om punkterna 2 och 3 förblir oförändrade. Då skall 2 mom. 2 punkten som hänför sig till inledandet av tillämpningen av Schengenregelverket träda i kraft samtidigt med de andra

bestämmelserna i propositionen, och det blir inte nödvändigt att särskilt genom förordning föreskriva om ikraftträdande av denna punkt genom ett bemyndigande som ingår i ikraftträdelsebestämmelsen av lagen om ändring av polislagen (21/2001).

3. Propositionens verkningar

Propositionen har inga ekonomiska eller organisatoriska verkningar.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänstearbete vid inrikesministeriet.

5. Lagstiftningsordning

Amsterdamfördraget som införlivade Schengenregelverket med Europeiska unionens rätt antogs i enlighet med 69 § 1 mom. riksdagsformen (7/1928), som var i kraft vid den tidpunkt då fördraget antogs. Därför kan regeringens proposition med förslag till lag om ändring av polislagen behandlas i normal lagstiftningsordning.

6. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 25 mars 2001. Samtidigt föreslås att lagen om ändring av polislagen av den 10 juli 1998 upphävs som onödig.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av polislagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) 52 § och 54 § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag 21/2001 samt fogas till lagen nya 22 a och 30 a § som följer:

22 a §

Befogenheter för en främmande stats polisman

En i artiklarna 40 och 41 i tillämpningskonventionen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, nedan Schengenkonventionen, avsedd polisman i en stat som tillämpar Schengenregelverket, har rätt att på finskt territorium förfölja en förbrytare som på polismannens eget lands territorium ertappats på bar gärning eller vid ett flykttförsök, samt att gripa den flyende och utföra en säkerhetsvisitation enligt vad som bestäms i internationella avtal som är bindande för Finland. I fråga om stannande av fordon och säkerhetsvisitation gäller dessutom vad som annars föreskrivs i 21 § 1 mom. och 22 § 1 och 5 mom. i denna lag.

Rätt att med maktmedel gripa en flyende som har ertappats på bar gärning eller vid flykttförsök har en polisman dock endast, om den flyende genom att göra motstånd försöker undvika att bli gripen och hjälp inte utan dröjsmål kan fås från en finsk polisman vid gripandet. Om villkoren för att använda maktmedel och användningen av maktmedel gäller dessutom vad som annars föreskrivs i denna lag och i strafflagen.

Den som gripits på basis av 1 mom. skall utan dröjsmål överlämnas till häradets polisinsättning på den ort där han gripits. Polisen

skall också underrättas om andra åtgärder som vidtagits på finskt territorium och om följderna av dem.

Om ersättande av skada som utomstående åsamkats av åtgärder som vidtagits av i 1 mom. avsedd polisman gäller vad som bestäms om betalning av ersättning i 47 § 2 mom.

30 a §

Observation utförd av främmande stats polisman

En i artikel 40 eller 41 i Schengenkonventionen avsedd polisman i en stat som tillämpar Schengenregelverket har rätt att fortsätta observationen eller den tekniska observationen av en person på finskt territorium, i syfte att klarlägga ett brott enligt vad som bestäms i de internationella avtal som är bindande för Finland, om observationen påbörjats på det egna landets territorium. Dessutom förutsätts att en finsk polisman inte omedelbart kan fortsätta observationen eller den tekniska observationen på finskt territorium.

Vid observation får användas sådana tekniska anordningar som en finsk polisman har rätt att använda i enlighet med bestämmelserna om teknisk observation. Om observation och teknisk observation skall rapporteras till häradets polisinsättning på den ort inom vars område observationen i huvudsak har skett.

52 §

Begränsningar i rätten att färdas och vistas inom ett område

Inrikesministeriet kan för att trygga en synnerligen viktig verksamhet eller egendom eller för att skydda människor, genom förordning av inrikesministeriet begränsa trafik eller vistelse i ett objekt som skall tryggas eller skyddas och dess omgivning, på grund av den fara som objektet innebär eller som riktar sig mot det, eller förbjuda att föremål eller ämnen som äventyrar säkerheten tas med dit. För brott mot förbudet eller begränsningen kan utdömas böter om inte i någon annan lag bestäms om strängare straff för gärningen.

54 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om

1) polismännens polisetiska ed, polisens funktionella ledningsförhållanden, en polis­mans tjänstgöringsskyldighet, en polis­mans skyldighet att anmäla sig för tjänstgöring och om försättande av en polisman i beredskap, särskilda uppgifter i samband med polisun-

dersökning i vissa fall, förfarandet vid ansökan om och utbetalning av ersättningar enligt 47 §, polisens emblem, skyldighet att bära tjänsteuniform och användning av tjänsteuniform och tjänstemärke och beväpning,

2) anmälningar och utredningar angående utövande av befogenheter som grundar sig på internationella fördrag, samt om

3) samordningen av polisens, tullverkets och gränsbevakningsväsendets uppgifter samt om samarbetet mellan dessa myndigheter och om förfarandet vid handräckning.

Inrikesministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om beviljande av polisbefogenheter, behandlingen av gripna, förvaring av egendom som omhändertagits, polisundersökning, stoppande av fordon, automatisk övervakning av vägtrafiken, användning av maktmedel, fasttagande, förvaring och avlivande av djur, lämnande av handräckning i andra fall än de som avses i 2 mom. 3 punkten, ordnande av täckoperationer, bevisprovokation genom köp och teleövervakning samt om tjänsteuniformens modell samt om märken som används i samband med denna.

Denna lag träder i kraft den 2001. Genom denna lag upphävs lagen den 10 juli 1998 om ändring av polislagen.

Helsingfors den 9 mars 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

Lag**om ändring av polislagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) 52 § och 54 § 2 och 3 mom., sådana de
lyder i lag 21/2001 samt
fogas till lagen nya 22 a och 30 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

22 a §

Befogenheter för en främmande stats polisman

En i artiklarna 40 och 41 i tillämpningskonventionen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, nedan Schengenkonventionen, avsedd polisman i en stat som tillämpar Schengenregelverket, har rätt att på finskt territorium förfölja en förbrytare som på polismannens eget lands territorium ertappats på bar gärning eller vid ett flyktförsök, samt att gripa den flyende och utföra en säkerhetsvisitation enligt vad som bestäms i internationella avtal som är bindande för Finland. I fråga om stannande av fordon och säkerhetsvisitation gäller dessutom vad som annars föreskrivs i 21 § 1 mom. och 22 § 1 och 5 mom. i denna lag.

Rätt att med maktmedel gripa en flyende som har ertappats på bar gärning eller vid flyktförsök har en polisman dock endast, om den flyende genom att göra motstånd försöker undvika att bli gripen och hjälp inte utan dröjsmål kan fås från en finsk polisman vid gripandet. Om villkoren för att använda maktmedel och användningen av maktmedel gäller dessutom vad som annars föreskrivs i denna lag och i strafflagen.

Den som gripits på basis av 1 mom. skall utan dröjsmål överlämnas till häradets polisnärhet på den ort där han gripits. Polisen skall också underrättas om andra åtgärder som vidtagits på finskt territorium och om följderna av dem.

Om ersättning av skada som utomstående

1....1..5.

åsankats av åtgärder som vidtagits av i 1 mom. avsedd polisman gäller vad som bestäms om betalning av ersättning i 47 § 2 mom.

30 a §

Observation utförd av främmande stats polisman

En i artikel 40 eller 41 i Schengenkonventionen avsedd polisman i en stat som tillämpar Schengenregelverket har rätt att fortsätta observationen eller den tekniska observationen av en person på finskt territorium, i syfte att klarlägga ett brott enligt vad som bestäms i de internationella avtal som är bindande för Finland, om observationen påbörjats på det egna landets territorium. Dessutom förutsätts att en finsk polisman inte omedelbart kan fortsätta observationen eller den tekniska observationen på finskt territorium.

Vid observation får användas sådana tekniska anordningar som en finsk polisman har rätt att använda i enlighet med bestämmelserna om teknisk observation. Om observation och teknisk observation skall rapporteras till häradets polisinspektion på den ort inom vars område observationen i huvudsak har skett.

52 §

Polisförordnanden

Inrikesministeriet kan för att trygga en synnerligen viktig verksamhet eller egendom eller för att skydda människor, genom polisförordnande begränsa trafik eller vistelse i ett objekt som skall tryggas eller skyddas och dess omgivning, på grund av den fara som objektet innebär eller som riktar sig mot det, eller förbjuda att föremål eller ämnen som äventyrar säkerheten tas med dit. För brott mot förbudet eller begränsningen kan utdömas böter om inte i någon annan lag bestäms om strängare straff för gärningen.

Ett ovan avsett beslut av inrikesministeriet

1....1..5.

52 §

Begränsningar i rätten att färdas och vistas inom ett område

Inrikesministeriet kan för att trygga en synnerligen viktig verksamhet eller egendom eller för att skydda människor, genom förordning av inrikesministeriet begränsa trafik eller vistelse i ett objekt som skall tryggas eller skyddas och dess omgivning, på grund av den fara som objektet innebär eller som riktar sig mot det, eller förbjuda att föremål eller ämnen som äventyrar säkerheten tas med dit. För brott mot förbudet eller begränsningen kan utdömas böter om inte i någon annan lag bestäms om strängare straff för gärningen.

publiceras i författningssamlingen.

54 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om

1) polismännens polisetiska ed, polisens funktionella ledningsförhållanden, en polismans tjänstgöringsskyldighet, en polismans skyldighet att anmäla sig för tjänstgöring och om försättande av en polisman i beredskap, särskilda uppgifter i samband med polisundersökning i vissa fall, förfarandet vid ansökan om och utbetalning av ersättningar enligt 47 §, polisens emblem, *uniform*, tjänstemärke och beväpning,

2) anmälningar och utredningar angående utövande av befogenheter som grundar sig på internationella fördrag, samt om

3) samordningen av polisens, tullverkets och gränsbevakningsväsendets uppgifter samt om samarbetet mellan dessa myndigheter och om förfarandet vid handräckning. Inrikesministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om beviljande av polisbefogenheter, behandlingen av gripna, förvaring av egendom som omhändertagits, polisundersökning, stoppande av fordon, automatisk övervakning av vägtrafiken, användning av maktmedel, fasttagande, förvaring och avlivande av djur, lämnande av handräckning i andra fall än de som avses i 1 mom. 3 punkten, ordnande och övervakning av täckoperationer, bevisprovokation genom köp och teleövervakning samt om registrering av polisåtgärder.

54 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om

1) polismännens polisetiska ed, polisens funktionella ledningsförhållanden, en polismans tjänstgöringsskyldighet, en polismans skyldighet att anmäla sig för tjänstgöring och om försättande av en polisman i beredskap, särskilda uppgifter i samband med polisundersökning i vissa fall, förfarandet vid ansökan om och utbetalning av ersättningar enligt 47 §, polisens emblem, *skyldighet att bära tjänsteuniform och användning av tjänsteuniform* och tjänstemärke och beväpning,

2) anmälningar och utredningar angående utövande av befogenheter som grundar sig på internationella fördrag, samt om

3) samordningen av polisens, tullverkets och gränsbevakningsväsendets uppgifter samt om samarbetet mellan dessa myndigheter och om förfarandet vid handräckning. Inrikesministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om beviljande av polisbefogenheter, behandlingen av gripna, förvaring av egendom som omhändertagits, polisundersökning, stoppande av fordon, automatisk övervakning av vägtrafiken, användning av maktmedel, fasttagande, förvaring och avlivande av djur, lämnande av handräckning i andra fall än de som avses i 2 mom. 3 punkten, ordnande av täckoperationer, bevisprovokation genom köp och teleövervakning samt *om tjänsteuniformens modell samt om märken som används i samband med denna.*

Denna lag träder i kraft den 2001. Genom denna lag upphävs lagen den 10 juli 1998 om ändring av polislagen.